

Müllner András Apuval a lovak elé megyünk

– *intelmek és haláltánc* –

A pestis

Ints megálljt, nagy markodban üvegfiola csillanjon. Ijedten hőköl, kezét húzza a kezedből. Túlzottan dizájnos a patronod, de ne felelj a nyavajgására, hanem reszelj elő – kis rovát jelzi a testen, ahol az apró ezüsfűrészt bevetetheted – és törd le a patkányalakú üvegcséről a farkat. Ez megnyugtat, ez az ampullapattanás – jó hallani, az ampulla, ha pattan. Új tűt vegyél elő, helyezd a fecskendőre, aztán míg egyik keziddel a patkányfiolát tartod fejfelé, a másik ujjaival szívd a hengerbe a folyadékot. Ez a java, mondd nyugtatólag, mikor a patkány fejében lévő maradéknál tartasz, és bár a tű átmérője ehhez túl parányi, hallani véled a szörcsögést. Benzines vénáját a háromévesek erőszakos rémületével akarja kirántani a kezedből, de nézz a szemébe, és szölj így hozzá: „Ne froclizz, mert zabos leszek.” Szérum az.

Az éhhalál

Jegyezd meg jól: két dolog teszi a húslevest. A hús, mégpedig a sovány hús, és a délelőtt. A forró víz belebújik a rostok közé, felpuhítja azokat, felpuffad a hús a víztől, de az az idővel összhangban működik – engedni kell, hogy az íz a húsból a vízbe olvadjon. Főjön a soványa. Zellert, összekötözött zöltségzöldjét, zöltséget, sárgarépat tegyél bele, és el ne feledd a két jól megtermett vöröshagymafejet. Hassa át őket a közös sors, és a lé őrizze emléküket és ízeiket. Ha tálalod, ki ne maradjon a főtt tészta. Ez azonban csak a kezdet, mert tudnod kell, hogy az ínycselek a tányérba mert leves egyedi, mindenkire jellemző ízesítését is igen fontosnak tartják, mondhatni legalább annyira, mint a délelőttöt a fedő alatt. Tehetsz bele erőspaprikát, reszelhetsz hozzá szerecsendiót, önthetsz bele egy kis pikantériát paradicsomlé formájában, de mindez együtt is szerepelhet. Vigyázz azonban arra, hogy a zamatok, bár a húsleves egyetlen, fenséges, mindentől megkülönböztethető ízt adják, mégis tudd egymástól megkülönböztetni őket, és érzékszerveid róják le hálájukat minden egyes íz előtt, külön-külön is.

Én egy kevés citromot csavarok bele. A hús sovány legyen.

A halál

A ló hajlamos arra, hogy harapjon. Aki fél, az nyitott tenyéren nyújtja oda a kockacukrot. (Amíg ezt gyakorlod, én megyek egy kört.)